

ΠΑΣΧΑ ΜΕ ΚΟΡΩΝΟΪΟ

Το φετινό Πάσχα το γιορτάσαμε με την πανδημία του κορωνοϊού, που δεν θύμιζε σε κανέναν μας το Πάσχα που όλοι μας γνωρίζουμε. Το Πάσχα το φετινό ήταν διαφορετικό γιατί μείναμε σπίτι, δεν παρακολουθήσαμε τις ιερές ακολουθίες στους ναούς, αλλά από την τηλεόραση. Δεν ανταλλάξαμε αγκαλιές, φιλιά και τσουγκρίσματα αυγών με τους αγαπημένους μας -παρά μόνον διαδικτυακά-, βγάλαμε μόνον μας την Ανάσταση στο μπαλκόνι του σπιτιού μας με τις λαμπάδες μας αναμμένες ακούγοντας

την τηλεόραση, πράγμα που σε γέμιζε με δέος και μελαγχολία... Ανταλλάξαμε ευχές με τους γείτονες, Ένωθες πιο κοντά στον Αναστάνα Χριστό που ενδόμυχα παρακαλούσαμε να μην συμβεί ποτέ ξανά αυτό που ζούσαμε.

Ο νους μας έιρεχε και στο αγαπημένο μας χωριό όπου ο παπα-Νίκος με ψάλτη τον Ανδρέα Ασπμακάκη τέλεσε όλο το τελετουργικό της Μεγάλης Εβδομάδας και προσευχήθηκε για όλους μας.

Ωστόσο και η εκπρόσωπος (Συνέχεια στη σελίδα 4)

ΦΕΤΙΝΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ

Φυσικά και θα γίνουν φέτος πανηγύρια, και θα χορέψουμε, αλλά χωρίς συνωστισμό, με επιβεβλημένη την ατομική ευθύνη διευκρίνισε ο υφυπουργός Ανάπτυξης Νίκος Παπαθανάσης, μετά τις αντιδράσεις που προκλήθηκαν για τη διεξαγωγή πανηγυριών το φετινό καλοκαίρι, αλλά μόνο με καθημένους λόγω κορωνοϊού.

«Είμαστε σε μια διαφορετική κανονικότητα, σε ένα διαφορετικό καλοκαίρι και η ατομική ευθύνη είναι επιβεβλημένη ώστε να μην αφήσουμε περιθώρια επιστροφής στην πανδημία. Τα πανηγύρια λοιπόν θα γίνουν αλλά με τους νέους κανόνες και χωρίς εικόνες συνωστισμού», επισήμανε μιλώντας στον σταθμό

Ήπειρος TV1.

Οι διοργανωτές, σύμφωνα με τον υφυπουργό, έχουν την ευθύνη για την ανάπτυξη και την τοποθέτηση των τραπέζοκαθισμάτων που θα πρέπει να υπακούουν στους κανόνες των αποστάσεων.

Αυτά σχετικά με το πανηγύρι, τι γίνεται όμως με τη φασολάδα που τη διοργάνωση έχει ο Σύλλογος

Και βέβαια είμαστε έτοιμοι, Το Δ.Σ του Συλλόγου όπως κάθε χρόνο θα φροντίσει ιδιαίτερα φέτος -για τους Νεοχωρίτες και τους μουσαφιρέους τους- την προσφορά της φασολάδας. Η προμήθεια των απαραίτητων για την παρασκευή της φασολάδας έχει (Συνέχεια στη σελίδα 2)

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Αφιερώνουμε το παρακάτω ποίημα στις μάνες όλου του κόσμου.
Τον ΖΑΝ ΡΙΣΠΙΕΝ σε μετάφραση Α.Βλάχου

« Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ »

Ένα παιδί μοναχοπαιδί αγόρι
αγάπησε μιας μάγισσας την κόρη.

« Δεν αγαπώ του λέει εγώ παιδιά
μα αν θέλεις να σου δώσω το φιλί μου
της μάνας σου να φέρεις την καρδιά
να ρίξω να τη φάει το σκυλί μου! ».

Τρέχει ο νιός, τη μάνα του σκοτώνει
και την καρδιά τραβά και ξεριζώνει
και τρέχει να την πάει, μα σκοντάφτει
και πέφτει ο νιός κατάχαμα με δαύτη.

Κυλάει ο γιός και η καρδιά κυλάει,
Και την ακούει να κλαίει και να μιλάει!
Μιλάει η μάνα στο παιδί και λέει:
« Εχτύπησες αγόρι μου; » και κλαίει !

ΑΝΕΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΕΣ (από τη ΦΩΝΗ ΠΛΑΤΑΝΟΥ)

Από την εφημερίδα «εμπρός» της Ναυπάκτου δημοσιεύουμε περιληπτικά κείμενο που έχει σχέση τοποθέτηση ανεμογεννητριών στον Κοκκινιά:

«Παρεμβάσεις για τις ανεμογεννήτριες στην ορεινή Ναυπακτία.

Το θέμα της τοποθέτησης ανεμογεννητριών σε ποδή από τα βουνά της Ναυπακτίας, ετέθη στο δημοτικό συμβούλιο που πραγματοποιήθηκε

το απόγευμα της Δευτέρας. Στο στάδιο των ανακοινώσεων, ο δημοτικός σύμβουλος της Ενωτικής Πρωτοβουλίας, Νίκος Δημητρόπουλος ανέγνωσε μία προσωπική του ανακοίνωση, κρούοντας τον κώδωνα του κινδύνου για το θέμα, χωρίς αντιπολιτευτική διάθεση όπως σημείωσε προς την κυβέρνηση.

Σε σχετική ερώτηση για τοποθέτηση ανεμογεννητριών (Συνέχεια στη σελίδα 2)

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΑ ΠΛΑΤΑΝΙΑ

Σε συνέχεια προηγούμενων αναφορών σχετικών με τα Πλατάνια του χωριού μας -και ιδιαίτερα της πλατείας- με παρουσιάσεις παλαιότερα, σε γεωπόνους και επιστολές μας προς τους αρμόδιους, αλλά και δημοσιεύσεις τελευταία στο «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» φύλλο 155/2018, 160/2019- παραθέτουμε παρακάτω σχετικό δημοσίευμα της εφημερίδας εμπρός Ναυπάκτου. **Παρουσιάζονται οι ανησυχίες για την τύχη των πλατανιών τόσο της Ναυπάκτου όσο και της ορεινής Ναυπακτίας.** Πιστεύουμε ότι η τοπική εκπρόσωπος του χωριού μας, λόγω αρμοδιότητας, θα έχει φροντίσει για το σπουδαίο αυτό θέμα. Σε κάθε περίπτωση και για οποιαδήποτε παρατήρηση στα πλατάνια να γίνεται επικοινωνία με τη Διεύθυνση περιβάλλοντος του Δήμου ή με το Δασαρχείο Ναυπάκτου. Εμείς σημειώνουμε από το

σχετικό κείμενο μια παράγραφο του δασάρχη Ναυπάκτου κ. Γ. Ράπτη «Στα πλατάνια δεν επιτρέπεται πλέον να

Ψανής.

Ζωντανεύει ένας από τους χειρότερους εφιάλτες.

Ένα άσχημα σενάριο για

βάλουμε ούτε ένα μικρό καρφί καθώς και αυτό μπορεί να αποβεί μοιραίο».

Από δημοσίευμα 22/5/2020 «εμπρός Ναυπάκτου» αρ. φύλλου 1068, τα ακόλουθα:

Με μονοχρωματικό έλκος ένα από τα πλατάνια της

την πόλη της Ναυπάκτου δείχνει δυστυχώς να γίνεται πραγματικότητα. Αφορά την ασθένεια των πλατανιών, η οποία «χτύπησε» ένα από αυτά στην παραλία της Ψανής, το οποίο ως γεγονός, (Συνέχεια στη σελίδα 4)

Νεχωρίτης Εύζωνας από τις ΗΠΑ Ανδρέας Χολέβας

Συχνά ακούμε να λέγεται (αρκετοί μάλιστα από εμάς το έχουμε διαπιστώσει «ιδίως όμως») ότι οι Έλληνες της διασποράς είναι «πιο Έλληνες» από αυτούς που ζουν στο χώρο που ονομάζεται Ελλάδα. Και αυτό εξηγείται μερικώς από τον κρυφό πόθο της επιστροφής στις προγονικές ρίζες (το νόστιμον ήμαρ), την υπερφάνεια που πηγάζει από τη μακρά ιστορία του Ελληνικού στοιχείου (της γλώσσας,

του πολιτισμού, των αγώνων επιβίωσης ως έθνος, κλπ) που εκτείνεται πολύ πιο πέρα από τα σημερινά εδαφικά όρια της Ελλάδας, και εντέλει την ανάγκη να διατηρήσουν αυτό το στοιχείο μέσα τους ζωντανό τόσο ατομικά-οικογενειακά, όσο και συλλογικά.

Έτσι, ζώντας σε έναν άλλο τόπο, ξένο προς την Ελλάδα, με διαφορετικά κοινωνικά χαρακτηριστικά, γλώσσα, θρησκευτικό στοιχείο (Συνέχεια στη σελίδα 4)

ΕΙΚΟΝΑ ΕΙΣΟΔΟΥ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Με φροντίδα της Τοπικής Εκπροσώπου, έγινε καθαρισμός της στροφής στα Πουρναράκια, τοποθετήθηκε περίφραξη προς την κάτω πλευρά του τοπίου, και βελτιώθηκε η εικόνα εισόδου στο χωριό.

Στο χώρο αυτό δεν πετάμε πλέον σκουπίδια και μεγάλα αντικείμενα (κρεβάτια, στρώματα, καρέκλες κλπ.)

Η απομάκρυνση των μεγάλων αντικειμένων θα γίνεται σε συνεννόηση με την υπηρεσία καθαριότητας του Δήμου. Ελπίζουμε ότι θα το σεβαστούν όλοι οι χωριανοί και θα διατηρήσουν τη στροφή καθαρή, δεν θα είναι πλέον χώρος ντροπής, αλλά μια είσοδος χωριού που σέβεται το περιβάλλον.

ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας απέστειλε την παρακάτω επιστολή στην Εκπρόσωπο του χωριού μας κα Γλυκερία Καραθά.

Θέμα: Τεχνικό Πρόγραμμα

Σας στέλνουμε αντίγραφο του Τεχνικού προγράμματος που ψηφίστηκε την 18/12/2019 από το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου και από τις Τοπικές Κοινότητες. Δεν γνωρίζουμε τις προτεραιότητες των έργων του χωριού μας, Παρακαλούμε να μας γνωρίσετε το τεχνικό πρόγραμμα της Κοινό-

τητας για να βοηθήσουμε από την πλευρά μας, ότι είναι δυνατόν.

Με Πατριωτικούς Χαιρετισμούς Ο Πρόεδρος Ο Γεν. Γραμματέας Κων. Σαλτός Δημ. Καρανδρίκας Κώστας Βλάχος Αντιπρόεδρος Μάνθα Μέρμηγκα Ταμίας Βαγγέλης Χαρμαντζής Ειδ. Γραμ/τέας Χρήστος Λειβαδίτης Μέλος Κική Παπαχρήστου Μέλος **ΚΑΛΙΚΡΑΤΙΚΟΙ ΔΗΜΟΙ** Το Τεχνικό Πρόγραμμα του Δήμου Ναυπακτίας αφορά όλες τις (Συνέχεια στη σελίδα 3)

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 16/4/2020 πέθανε στην Αθήνα η Αλεξάνδρα Μαρούδα σύζυγος του αείμνηστου Κώστα Ι. Μαρούδα και κηδεύτηκε στο Κοιμητήριο Αγίου Δημητρίου.

- Στις 6/5/2020 πέθανε στην Αμερική, ο Νικόλαος Θ. Καλαθάς. Η νεκρώσιμος ακολουθία τελέστηκε στον Ιερό Ναό Holly Trinity Harrisburg (Camp Hill) Pennsylvania και η ταφή έγινε στο Κοιμητήριο East Harrisburg.

- Στις 21/5/2020 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό η Μαγδαληνή Ν. Λούπα (γένος Γ. Πλάκα).

- Στις 28/5/2020 πέθανε στην Αμερική, η Ελένη Καλαθά (γένος Π. Πανάγου) η ταφή έγινε στο Κοιμητήριο Chambersburg Pennsylvania.

- Στις 13/6/2020 πέθανε στην Αμερική ο Ιωάννης Γ. Ζάχος η ταφή έγινε στο Κοιμητήριο Chambersburg Pennsylvania.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες που καθ' οιονδήποτε τρόπο συμμετείχαν στο πένθος για το θάνατο της αγαπημένης μητέρας και γιαγιάς Μαγδαληνής Ν. Λούπα

Τα παιδιά της και τα εγγόνια της.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

- Η Μαρία Χολέβα και ο σύζυγός της Γρηγόρης Πασχάλης προσέφεραν στη μνήμη της θείας τους Ζωής Χολέβα το ποσό των 50€.

- Η Ζωή Χολέβα και ο σύζυγός της Θανάσης Πατούχας προσέφεραν στη μνήμη της θείας τους Ζωής Χολέβα το ποσό των 50€.

- Οι αδελφές Λαμπρινή, Μαρία και Κατερίνα Λούπα πρόσφεραν στη μνήμη της μητέρας τους Μαγδαληνής το ποσό των 100€.

• Στη μνήμη της Βασιλικής Σκούφια (το γένος Κων/νου Ν. Βλάχου) προσέφεραν οι:

- Μαρία Βλάχου (σύζυγος Αθανασίου Κ. Βλάχου) 50€

- Κωνσταντίνος Αθ. Βλάχος 40€

- Νικόλαος Αθ. Βλάχος 40€

- Παναγιώτα Αθ. Βλάχου 40€

- Μαρία Παπαχρήστου-Βλάχου (σύζυγος Παύλου Κ. Βλάχου): 40€

- Κωνσταντίνος Π. Βλάχος 40€

- Σπυρίδων Π. Βλάχος 40€

- Σοφία Ρεντζή-Μακρυγένη (το γένος Αικατερίνης Κ. Βλάχου) 40€

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ

- Από Γεώργιο και Μαρία Πανάγου στη μνήμη Ελένης Καλαθά 50 Δολάρια.

- Από Αθανάσιο και Βα-

σιλική Πανάγου στη μνήμη Ελένης Καλαθά 50 Δολάρια.

- Από Γεώργιο και Μαρία Πανάγου στη μνήμη Ιωάννου Ζάχου 50 Δολάρια.

- Από Περικλή και Ιωάννα Πανάγου στη μνήμη Ιωάννου Ζάχου 50 Δολάρια.

- Από Αθανάσιο και Βασιλική Πανάγου στη μνήμη Ιωάννου Ζάχου 50 Δολάρια.

ΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ΖΑΧΟΣ

Γιάννη μου δεν ήρθε ο Αύγουστος ούτε το καλοκαίρι ο χάρος σε περίμενε με το σπαθί στο χέρι

Για ξύπνια Γιάννη μου να δεις τριγύρω Αγγελοῦδια παιδιά σου και γυναίκα σου σου φέρανε λουλούδια

Ήρθαν κοντά βρε Γιάννη μου για να σε προσκνήσουν και με το κλάμα το πολύ μήπως και σε αναστήσουν

Μα εσύ κοιμάσαι ήσυχος, σαν μαραμένο κρίνο στον ύπνο τον αιώνιο και δεν ακούς το θρήνο

οι συγγενείς και οι φίλοι σου κλαίνε για το χαμό σου παρηγοριά δεν βρίσκουνε στον πόνο το δικό σου.

Λεβέντης και καλόκαρδος λουλούδι η ψυχή σου ο χάρος σου έκοψε το νήμα της ζωής σου.

Κι αν βρει ξεκούραση η ανάλαφρη ψυχούλα κρότα για μένα Γιάννη μου καμιά μικρή θεοσύλα.

Δημήτρης Μασγάλας
York Pennsylvania

Ιστορίες παιδιές

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΠΙΑΝΤΡΕΜΕΝΕΣ ΚΑΝΟΥΝ ΤΗ ΧΩΡΙΣΤΡΑ ΣΤΗ ΜΕΣΗ

Ο θρύλος λέει:

Όταν ο αϊ Νικόλας -μεγάλη η χάρη του- ήταν Επίσκοπος Μύρων της Λυκίας, πολλές φορές άφηνε την έδρα της Επισκοπής του και σαν απλός καλόγηρος, άγνωστος μεταξύ αγνώστων, περιήρχετο τα χωριά της Επισκοπής του.

Ήθελε να γνωρίζει από πρώτο χέρι την κατάσταση του ποιμνίου του, για τη φτώχεια τους, τις αγωνίες τους, την πίστη τους. Βοηθούσε τους ενδεείς, τόνωνε τους ολιγόψυχους, κραταίωνε την πίστη των ολιγόπιστων.

Έτσι βρέθηκε κάποτε σ'ένα χωριό και ζήτησε να τον φιλοξενήσουν στο πρώτο σπίτι, που συνάντησε φτάνοντας.

Ο νοικοκύρης ευγενικά τον καλωσόρισε και πρόθυμα δέχτηκε, να τον φιλοξενήσει, όσο θα έμεινε στο χωριό τους. Ζήτησε μάλιστα από τον καλόγηρο, να τους συγχωρήσει για τον τρόπο της φιλοξενίας, όχι μόνο γιατί ήταν «φτωχός κόσμος» αλλά και γιατί περίμεναν, «ν'αβγατίσει η γυναίκα του, που ήταν στις μέρες της».

Ο ξένος τον ευχαρίστησε για τα φιλόξενα αισθήματά του και τον διαβεβαίωσε πως θα είναι ευχαριστημένος και καταύποχρεωμένος, αν του παρείχε μόνο ένα κομμάτι ψωμί και μία «αγκωνή» να κοιμηθεί.

-Αυτά θα τα έχεις, γέροντα, μ' όλη την αγάπη μας. Θα φας ό,τι θα τρώμε κι εμείς και θα κοιμηθείς όπου κι εμείς.

Το ίδιο βράδυ η γυναίκα απέκτησε ένα υγιέστατο κοριτσάκι και όλοι έπεσαν, να κοιμηθούν γεμάτοι ευτυχία.

Όταν η ησυχία και η γαλήνη επικράτησε στο σπίτι, έφτασαν οι μοίρες, για να μοιράσουν το νεογέννητο.

Ο Άγιος άκουσε «τι έγγραψαν» οι μοίρες για το κοριτσάκι. Το πρωί που θα έφευγε ο καλόγηρος, αφού ευχαρίστησε τους νοικοκυραίους και ευχήθηκε τα καλύτερα για το νεογέννητο κοριτσάκι, κατέληξε:

Θα χαρώ πάρα πολύ, όταν θα παντρεύεστε το κοριτσά-

κι σας, να με καλέσετε στο γάμο του. Χάραξε μάλιστα σε μια πέτρα και ένα σταυρό, για να τους το θυμίζει και έφυγε. Φαίνεται κάτι κακό θα άκουσε «ο γέροντας» ότι έγγραφαν οι μοίρες για το νεογέννητο και ήθελε να το προλάβει.

Τα χρόνια πέρασαν. Το κοριτσάκι μεγάλωσε κι ήρθε ο καιρός να παντρευτεί.

Οι γονείς του θυμήθηκαν τον καλόγηρο, που φιλοξένησαν κάποτε -άλλωστε ο σταυρός στην πέτρα τους το θυμίζει κάθε μέρα- και τον κάλεσαν στο γάμο.

Ο καλόγηρος ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα.

Έγιναν τα στέφανα και το συμπεθερικό χαρούμενο και τραγουδώντας γύριζε φέρνοντας τη νύφη στο σπίτι του γαμπρού.

Στο δρόμο και καθώς το συμπεθερικό διάβαινε το γεφύρι, το γεφύρι έπεσε και ο γαμπρός που προπορευόταν θα έπεφτε στο ποτάμι και θα πνιγόταν, αν δεν τον άρπαζε, να τον κρατήσει σταθερά ο γέρος πια καλόγηρος, που ακολούθησε και αυτός το συμπεθερικό.

Τότε ο γέρος, που όπως φυσικά καταλάβατε ήταν ο αϊ - Νικόλας, ζήτησε ποιος απ' όλους όσοι βρίσκονταν εκεί, θα έδινε μέρες στο γαμπρό από τις μέρες του, για να σωθεί. Κανένας δεν προσφέρθηκε, για να τον σώσει ούτε ο πατέρας του ούτε τ' αδελφια του μήτε οι φίλοι του μήτε οι συγγενείς και οι χωριανοί του.

Μόνο η νύφη έβγαλε το μαντήλι της, χώρισε τα μαλλιά της στη μέση και είπε:

- Μισές μέρες απ' όσες έχω, εγώ και τις άλλες μισές αυτός!

Έτσι σώθηκε ο γαμπρός!

Από τότε οι παντρεμένες γυναίκες δεν κάνουν «στραβή χωρίστρα», αλλά τη χωρίστρα την κάνουν στη μέση του κεφαλιού τους, θέλοντας να δείξουν, πως ό,τι έχουν, ακόμη και τις μέρες της ζωής τους, τις μοιράζονται με τους άντρες τους.

π.μ.

ΦΕΤΙΝΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1) ήδη αποφασισθεί. Ο Ανδρέας, ο Χρήστος, ο Δημήτρης και λοιποί είναι έτοιμοι όσο ποτέ.

Θα τηρηθεί η κανονικότητα με όλα τα δεδομένα.

Υπάρχει η δυνατότητα του "take away", ένας από κάθε

οικογένεια, τηρώντας τις αποστάσεις, θα παίρνει «από τα καζάνια» σε δοχείο - κατασρόλα- ποσότητα ανάλογα με τον αριθμό ατόμων. Αν υπάρχει δυνατότητα και τηρούνται αποστάσεις, θα τρώνε στα

μαγαζιά άλλως κάθε οικογένεια θα φροντίζει για την τήρηση των κανόνων. Δεν θα γίνει σερβίρισμα της φασολάδας. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις θα υπάρξει δυνατότητα "delivery".

Αεί παίδες

«Εννέα στους δέκα δικυκλιστές κυκλοφορούν πλέον με το κρανίο «υποδουλωμένο» δηλαδή φορώντας κράνος. Την ίδια εποχή πριν ένα χρόνο η σχέση ... υποδουλωμένων κρανίων και «αδούλωντων» ήταν ένα προς τριάντα. Τι ήταν εκείνο που μεσολάβησε; Φυσικά το τσουχτερό πρόστιμο των 120 Ευρώ που καλούνταν να πληρώσουν οι ασκείς...

Και σου λέει μετά ότι «του Έλληνα ο τράχηλος ζυγόν δεν υποφέρει»! Κολοκύθια με τη ρίγανη.

Το μόνο πράγμα που δεν μπορεί να υποφέρει ο Έλληνας είναι η συμμόρφωση χωρίς υποδείξεις και κρατική παρέμβαση. Ακόμα και όταν ξέρει ότι τα παιδιάρια του βάζουν σε κίνδυνο τον ίδιο, την οικογένειά του και τους συνανθρώπους του, περιμένει από το κράτος την προστασία. Το οποίο, κράτος, αμέσως μετά το κατηγορεί για αυταρχισμό... «Έλληνες αεί παίδες»!

Παλιό γραμμένο αλλά επίκαιρο (βλέπε μέτρα για τον κορωνοϊό!!!)

ΑΝΕΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΕΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1) στον Κοκκινιά -πάνω από το χωριό της Αράκωβας - ο δήμαρχος Βασίλης Γκίζας σημείωσε πως έως ώρας στο δήμο δεν έχει αποστελλεί κάτι που να τον ενημερώνει επίσημα για την τοποθέτηση νέων, πέραν από αυτές που ήδη επίσημα γνωρίζουμε, δεσμεύτηκε όμως ότι όταν κάτι τέτοιο θα συμβεί τότε θα ενημερώσει και το δημοτικό συμ-

βούλιο, αλλ'όχι και τις τοπικές κοινότητες.

Ο δήμαρχος βέβαια δεν παρέβη να πει πως κάτι τέτοιο δεν γινόταν πάντα κατά το παρελθόν, σημειώνοντας επίσης πως ο δήμος αυτό που μπορεί να κάνει είναι να εκφράσει άποψη, η οποία όμως μπορεί από τους αρμοδίους να παρακαμφθεί καθώς αποτελεί διαδικασία γνωμοδοτικού χαρακτήρα.

13ο London Greek Film festival

Εφέτος, στο διεθνές φεστιβάλ του Λονδίνου είχε συμμετοχή η **Βασιλική Κουβελά** (για τον Ελληνικό κινηματογράφο). Σχετικά με την ταινία μας είπε τα παρακάτω:

Λόγω της κατάστασης με τον κορωνοϊό πραγματοποιήθηκε διεθνώς διαδικτυακά 15-20 Μαΐου και με την ανάλογη ψηφοφορία των clubs (διεθνώς). Η ταινία «το ξανθό προσάναμμα» βασισμένη στο διήγημα του Ζαχαρία Παπαντωνίου αναφέρεται κατ' αρχήν στο συγγραφέα και αποδίδει το διήγημα ως σύνθεση ντοκιμαντέρ με μυθοπλασία. Το θέμα είναι: η αναφορά στο φιλελληνισμό του λόρδου Βύρωνα (Μπάυρον) γενικότερα στο φιλελληνισμό Αγγλίας - Ελλάδος και κυρίως στη ναυμαχία του Ναβαρίνου όπου αναφέρεται ο συγγραφέας.

Εκεί πρώτος σκοτώνεται ο δόκιμος αξιωματικός του Αγγλικού πολεμικού Ναυτικού γιός του λόρδου Φιζρόου πριν ακόμα

αρχίσει η ναυμαχία, θέλοντας να έλθει σε συνεννόηση με τους Τουρκο-Αιγύπτιους για ανακωχή. Ο νεαρός Φιζρόου «είναι το ξανθό προσάναμμα "the blond tinder"» Λέει επίσης για τον Ελγιν και τα αρπαγμένα Ελγίνεια μάρμαρα.... Και περιηγείται σε πολλούς χώρους. Όπως, λογοτεχνικούς, αρχαιολογικούς κά. Τα γυρίσματα έγιναν και σε τοποθεσίες του Αγ. Κωνσταντίνου Φθιώτιδος και Καμμένων Βούρλων. Συμμετέχουν και παραδοσιακοί φορείς με χορούς και τραγούδια.

Η ταινία είναι υποτιτλισμένη και μεταγλωττισμένη στην Αγγλική γλώσσα, θα παίζεται και διαδικτυακά και όταν επιτραπεί σε κιν/φικές αίθουσες, συλλόγους, σχολεία, πολιτιστικούς φορείς και όπου ζητηθεί, γιατί είναι εκπαιδευτικού χαρακτήρα και ιστορικού.

<https://youtu.be/WM24bKRUzbw>

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου Νεχωριτών Ναυπακτίας
Κωδικός 3327

Εκδότης
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΣΑΛΤΟΣ
Σειρήνων 33
Βύρωνα 162 32
Τηλ./Fax: 210.76.45.280
Internet site: www.nehoritis.gr

Επιμέλεια Ύλης
Δημήτριος Καρανδρίκας
Γεν. Γραμματέας Συλλόγου
Σκρά 5
Ηλιούπολη 163 46

Ηλεκτρονική σελ/ση -
Εκτύπωση
ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.
Γερανίου 7 - 2ος όροφος
Τηλ.-Fax: 210.52.38.107
E-mail: costaszl@yahoo.gr

Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους και όχι υποχρεωτικά και της εφημερίδας.

ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
Δημοτικές Ενότητες (Καλλικρατικών Δήμων) που αποτελούν το Δήμο Ναυπακτίας, όπως η παρακάτω δημοσίευση:

Δημοτικές Ενότητες
Δ.Ε. ΠΛΑΤΑΝΟΥ
Η ιστορία του πρώην Δήμου Πλατάνου ξεκινάει από το 1836 με την ονομασία Δήμος Προσχίου, ενώ μεγάλο τμήμα από τη σημερινή έκτασή του σχετίζεται με τον τέως Δήμο Κλεπαίδος. Στα τέλη του 1868 από το Δήμο Πρόχιου προέκυψαν ο Δήμος Κλεπαίδος και ο Δήμος Πυλίνης. Ο Δήμος Προσχίου πήρε το όνομά του από ένα αρχαίο νόμισμα που βρέθηκε στη θέση Καστράκι του χλαδοκάστρου, πρώην Αρτοτίβας, με την επιγραφή Πρόσχιο. Είναι ένας από τους πλέον ορεινούς δήμους ολόκληρης της Ρούμελης, τον οποίο διασχίζουν οι ποταμοί Εύηνος και Μόρνο.

Κοινότητες:
Άγιος Δημήτριος, Αράχοβα, Αχλαδόκαστρο, Δενδροχώρι, Καστανιά, Κλεπά, Λιβαδάκι, Νεοχώρι, Περδικόβρυση, Περίστα, Πλάτανος, Χόμορη
Δ.Ε. ΑΝΤΙΡΡΙΟΥ
Το όνομά του προήλθε από το ομώνυμο ακρωτήριο Ρίον, στην αρχαιοελληνική γλώσσα λέγεται το ακρωτήριο. Σε αντίθεση λοιπόν με το αχαϊκό Ρίον έχουμε απέναντί του το Αντίρριο. Ο πρώην Δήμος Αντιρρίου βρίσκεται στο νότιο άκρο της γεωγραφικής ενότητας Νότια Ναυπακτία.Διοικητικά ανήκει στο νομό Αιτωλοακαρνανίας.

Κοινότητες:
Αντίρριο, Μακύνεια, Μολύκρειο
Δ.Ε. ΑΠΟΔΟΤΙΑΣ
Το όνομά της προήλθε από τον αρχαίο λαό των Προδοτών οι οποίοι κατοικούσαν στη νοτιοδυτική συνέχεια των Βαρδουσίων και την κοιλάδα του Μόρνου κοντά στους Οζόλες Λοκρούς. Ο τόπος κατοικείται από την προϊστορική εποχή χωρίς διακοπές. Το δείχνουν τα αρχαία ερείπια που βρίσκονται σχεδόν σ’ όλα τα χωριά, καθώς και τα τοπωνύμια: Ελληνικά, Μάρμαρα, Παλιοχώρι.

Κοινότητες:
Αμπελακιώτισσα, Αναβρυτή, Άνω Χώρα, Ασπριάς, Γραμμένη Οξυά, Γρηγόρι, Ελατόβρυση, Ελατού, Καλλονή
Καταφύγιο, Κάτω Χώρα, Κεντρική, Κοκκινοχώρι, Κρουονέρια, Κυδωνιά, Λεύκα, Λιμνίτσα, Μανδρινή, Πόδος, Τερψιθέα
Δ.Ε. ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ
Ο πρώην Δήμος Ναυπάκτου βρίσκεται στο νότιο και ανατολικό τμήμα της γεωγραφικής ενότητας

Σημειώνουμε ότι :
Τα τεχνικά προγράμματα πρέπει να παρακολουθούνται, από τους Τοπικούς Εκπροσώπους, με τη στήριξη και τη βοήθεια του αρμοδίου αντιδημάρχου, για την υλοποίησή τους.
Επίσης με ιδιαίτερη φροντίδα να εγγράφονται τα έργα στον πίνακα θεμάτων προς έγκριση, στις συνεδριάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου για να μην παραμένουν στα χαρτιά (προγράμματα, επιστολές κλπ.).

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

Τα έργα στο χωριό πρέπει να γίνονται με τεχνικές μελέτες ώστε να μη δημιουργούνται προβλήματα περισσότερα από αυτά που υπάρχουν. Ιδιαίτερα στο χωριό μας αρκετά έργα γίνονται με δωρεές συγχωριανών μας. Από ετών ζητείται από το Δήμο με επιστολές, παραστάσεις, κλπ. ακόμη και με ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης, σχεδίων/μελέτη π.χ ροής Αυλακιών για αποφυγή κατολισθήσεων, συντήρησης Κοινοτικού κτηρίου για αποθήκευση περιουσιακών ειδών της Κοινότητας κλπ. Αν είχαμε μελέτες/σχέδιο από το Δήμο θα είχαν τακτοποιηθεί, τα έργα τουλάχιστον αυτά τα δύο. Θα εξακολουθήσουμε να αιτούμε, να απαιτούμε ακόμη και να απαιτούμε μέχρι να γίνουν ζημιές οπότε θα επιληφθούν οι αρμόδιοι.

της Νότιας Ναυπακτίας. Διοικητικά ανήκει στο νομό Αιτωλοακαρνανίας και καταλαμβάνει το ΝΑ του τμήμα. Η Ναύπακτος έδρα του δήμου, είναι “η Νύμφη του Κορινθιακού” αφού τα πόδια της ακουμπούν στη θάλασσα. Η εντός των τειχών παλαιά πόλη είναι κτισμένη σ’ έναν γραφικό και κατάφυτο λόφο, που αποτελεί μια περιέργη προβολή του όρους Ορίγανον (Ριγάνι). Η νέα πόλη είναι απλωμένη δεξιά και αριστερά από τον οχυρωμένο λόφο. Η αρχαιολογική σκαπάνη έχει αποδείξει ότι η ανθρώπινη ζωή στη Ναύπακτο αρχίζει περί το 3.000 π.Χ.

Κοινότητες:
Αφροξυλιά, Βελβίνα, Βλαχομάνδρα, Βομβοκού, Δάφνη, Λυγιάς, Μαμουλάδα, Ναύπακτος, Νεόκαστρο, Ξηροπήγαδο, Παλαιοχωράκι, Πιτσινάικα, Ριγάνι, Σκάλα

Δ.Ε. ΠΥΛΗΝΗΣ
Το όνομα του πρώην Δήμου προήλθε από την προϊστορική πόλη Πυλήνη που αναφέρεται από τον Όμηρο στον κατάλογο των Αιτωλικών πόλεων που έλαβαν μέρος στον Τρωικό πόλεμο υπό τον Αιτωλό βασιλιά Θόαντα. Δυτικά βρέχεται από τον Εύηνο (Φίδωρη), ο οποίος τον χωρίζει από το Δήμο Θέρμου και την επαρχία Τριχωνίδας. Στην έκταση του πρώην Δήμου είναι εμφανής η εναλλαγή ορεινού και πεδινού ανάγλυφου. Ανάμεσα σε γραφικά φαράγγια που σχηματίζονται από τα νερά των ποταμών (Εύηνος, Κότσαλος, Πόριαρης) και σε μια συστοιχία κατάρυτων βουνών.

Κοινότητες:
Ανθοφύτο, Γάβρος, Δορβιτσά, Ελευθέριανη, Μηλιά, Παλαιόπυργος, Ποκίστα, Σίμου, Στράνωμα, Στύλια, Φαμίλα

Δ.Ε. ΧΑΛΚΕΙΑΣ
Το όνομα κατά μια άποψη προήλθε από την αρχαία παραθαλάσσια πόλη της Αιτωλίας, τη Χαλκίδα. Η ονομασία της πόλης πιστεύεται ότι προήλθε από το όρνιο Χαλκίνδη που ζούσε στην περιοχή ή από το γεγονός ότι η περιοχή έχει το χρώμα του χαλκού. Χαλκίς ή Χαλκία λεγόταν και η Βαράσοβα. Ο Δήμος Χάλκειας βρίσκεται στο ΝΔ άκρο της γεωγραφικής ενότητας Νότια Ναυπακτία. Δυτικά συνορεύει με το Δήμο Μεσολογγίου, ανατολικά με τους Δήμους Αντιρρίου και Ναυπάκτου, βόρεια έχει όριο τον ποταμό Εύηνο και νότια βρέχεται από τον Πατραϊκό κόλπο. Διοικητικά ανήκει στο νομό Αιτωλοακαρνανίας.

Κοινότητες:
Άνω Βασιλική, Γαβρολίμνη, Γαλατάς, Καλαβρούζα, Κάτω Βασιλική, Περιθώρι, Τρίκορφο

ΤΑ ΚΟΚΚΑΛΙΑ

Ένα Ιστορικό θέμα σχετικό με τα Κοκκάλια. Από το μεγάλο πόλεμο που έγινε τον 7΄ π.Χ. αι., για χρόνια τα κόκκαλα των νεκρών βρίσκονταν διασκορπισμένα στην ευρύτερη περιοχή, που βρίσκεται στο δρόμο Καρπενησίου προς τη Δομνίστα, και η τοποθεσία πήρε το όνομα Κοκκάλια. Από παλαιότερη σχετική δημοσίευση στα «Αραχωβίτικα Νέα», αναδημοσιεύουμε το παρακάτω κείμενο.

Η εισβολή περισσότερων από 210 χιλ. Γαλατών στην Στερεά Ελλάδα τον 3ο π.χ. αιώνα υπήρξε η πιο μεγάλη απειλή αφανισμού του Ελληνισμού μέσα σ’ όλους τους αιώνες που πέρασαν.

Τα γεγονότα άφησαν από τότε ανεξίτηλα τα σημάδια τους. Σημάδια, όπως το Κλαψί από το κλάμα και τα ΚΟΚΚΑΛΙΑ με τις αμέτρητες χιλιάδες θρυμματισμένα κόκκαλα σε μεγάλη έκταση. Από μερικά μικρά αποσπάσματα απ’ το βιβλίο «ΦΩΚΙΚΑ» του Παισανία, σε μετάφραση θα πάρουμε όλοι μας μια εικόνα της καταστροφής και της δόξας των προγόνων μας.

«Οι Έλληνες είχαν χάσει τελείως το θάρρος των, ο δε ισχυρός φόβος επέβαλε την ανάγκη να υπερασπιστούν την Ελλάδα. Έβλεπον ότι ο επικείμενος αγών δεν θα γίνει δια την ελευθερίαν, όπως άλλοτε κατά τα Μηδικά, ούτε θα εσώζοντο αν έδιδον γην και ύδωρ, ήσαν πρόσφατα ακόμη όσα έπαθαν οι Μακεδόνες, οι Θράκες και οι Παίονες κατά την προηγούμενην επιδρομήν των Γαλατών, εγένοντο δε γνωστά τα σύγχρονα εγκλήματα των Γαλατών κατά των Θεσσαλών. Κάθε πολίτης λοιπόν και κάθε πόλις εις το σύνολο της είχαν σχηματίσει την γνώμην, ότι έπρεπε ή να χαθούν ή να νικήσουν». Στους Πέρσες οι Έλληνες, αν έδιναν «γην και ύδωρ», δηλ. αν δήλωναν υποταγή, θα έχαναν την ελευθερία τους, αλλά θα εσώζοντο. Ενώ οι Γαλάτες σκότωναν κάθε άνθρωπο που έπεφτε στα χέρια τους χωρίς διάκριση φύλου και ηλικίας.

Και το ότι οι Γαλάτες αφάνιζαν κάθε ανθρώπινη ζωή που έπεφτε στα χέρια τους το βεβαιώνει κι ο τρόπος που πολεμούσαν. Γράφει ο Παισανίας. «Επρωχόρουν οργίλοι κατά των Ελλήνων και με ασυλλόγιστον θάρρος, όπως τα θηρία, η μανία τους αυτή δεν τους άφηνεν, ούτε όταν διαμελίζοντο από κτυπήματα πελέκεων ή μαχαιρών, εφ’ όσον ακόμη ήσαν ζωντανοί, ούτε όσοι ετραυματίζοντο διαμπερώς από βέλη και ακόντια έχαναν την ορμητικότητα των.»

Παρ’ όλα αυτά οι Έλληνες νικούσαν και η μια νίκη διαδεχόταν την άλλη στις Θερμοπύλες. Για πρώτη φορά οι Γαλάτες βρέθηκαν σε απελπιστική θέση. Επειδή όμως η μεγαλύτερη δύναμη στο Ελληνικό στράτευμα ήταν οι Αιτωλοί, ο αρχηγός των Γαλατών, Βρέννος, μηχανεύτηκε κάτι πολύ φοβερό: Να χτυπήσει αιφνιδιαστικά την πατρίδα των Αιτωλών. Να χτυπήσει το Κάλλιον που ήταν η πρωτεύουσα και η καρδιά της Αιτωλίας. Έτσι θα εξανάγκαζε τους Αιτωλούς να φύγουν απ’ τις Θερμοπύλες για να υπερασπιστούν την πατρίδα τους, αδυνατίζοντας όμως σημαντικά την άμυνα στις Θερμοπύλες. Γράφει ο Παισανίας τι θηριωδίες έπραξαν στο Κάλλιον οι Γαλάτες:

«Απέσπασε λοιπόν από τον στρατόν του 40.000 πεζούς και 800 περίπου ιππείς και ώρισεν ως αρχηγούς τον Ορεστόριον και τον Κόμβουτιν, οι οποίοι διήλθον πάλιν τας γεφύρας του Σπερχείου προς τα πίσω, εβάδισαν δια μέσου της Θεσσαλίας και εισέβαλαν εις την Αιτωλίαν. Εσφαξαν κάθε αρσενικόν άνθρωπον, χωρίς διάκρισιν γερόντων ή νηπίων επί των μαστών των μητέρων τους. Όσα εκ των νηπίων είχαν γίνει παχύτερα με το γάλα, τα εφόνευαν, έπιναν το αίμα τους και έτρωγαν το κρέας τους. Αι γυναίκες και όσοι από τας παρθένους ήσαν εις ώραν γάμου, αι έχουσαι φιλότιμον, έσπευσαν να αυτοκτονήσουν καθ’ όν χρόνον εκυριεύετο η πόλις.

Όσας εύρον εν τη ζωή οι Γαλάται τας μεταχειρίστηκαν με παντός είδους εξευτελισμούς χρησιμοποιούντες μεγάλην βίαν, εφόσον δεν ησθάνοντο καμμίαν συμπόνια. Όσαι γυναίκες εύρισκον τα μαχαίρια των Γαλατών, αυτοκτονούσαν με αυτά, δια δε τας άλλας δεν εβράδυνε το μοιραίον λόγω της αστίας και της αϋπνίας, διότι οι αγροίκοι βάρβαροι ασχημονούσαν επ’ αυτών συνεχώς ο ένας κατόπιν του άλλου, συνευρίσκοντο μάλιστα και με ψυχορραγούσας γυναίκας αλλά και με νεκράς ακόμη».

Ύστερα με την κολασμένη χαρά του διαβόλου για την συμφορά που προξένησαν στο Κάλλιον οι βάρβαροι, και φορτωμένοι με τους θησαυρούς του, επέστρεφαν στην βάση τους.

Χωρίς να το περιμένουν όμως βρήκαν στα Κοκκάλια, έναν αζεπέραστο γρανιτένιο τείχος απ’ τις γυναίκες, τους γέροντες και τα παιδιά του Καλλίου και της λοιπής Αιτωλίας. Όσες γυναίκες γλύτωσαν απ’ τα νύχια των βαρβάρων, ξεσήκωσαν αλαφιασμένες κι όλες τις άλλες απ’ τις γύρω κώμες και χωριά και μαζί με τους γέρο-

ντες, όσοι μπορούσαν να περιδιαβούν τα βουνά, έφτασαν στα ΚΟΚΚΑΛΙΑ. Εκεί τους έκλεισαν τον δρόμο αποφασισμένες όχι μονάχα να τους εκδικηθούν για τα απερίγραπτα κακουργήματα τους, αλλά να τους συντρίψουν μια για πάντα, για να γλυτώσει η υπόλοιπη Ελλάδα αλλά κι ο κόσμος ολόκληρος απ’ την πιο φοβερή μαστίγα. Υπέροχη ενέργεια αυτοθυσίας γυναικών που δείχνει την αγάπη και το αγκάλιασμα όλου του ελληνικού χώρου σε μια πατρίδα. Πράξη υπεράνθρωπου ηρωισμού και γενναιότητας.

Λεωντόκαρδες γυναίκες ξεπέρασαν σε ηρωισμό και τους άνδρες. Με τσεκούρια, ρόπαλα, μαχαίρια, ακόντια κι ότι άλλο ήταν εύκολο στο χέρι τους, συνέτριψαν και διέλυσαν κυριολεκτικά τους βαρβάρους. Μέρες και νύχτες ολόκληρες ο πόλεμος χωρίς αναπαμό, ώσπου νάρθουν οι άνδρες τους απ’ τις Θερμοπύλες να τους δώσουν το τελειωτικό κτύπημα.

Περισσότερες από 22 χιλ. Γαλάτες άφησαν τα κορμιά τους να σαπίζουν σ’ αυτό το διάσελο. Οι Έλληνες ξεθάρεψαν πια και τους επετίθονταν παντού κι ο Βρέννος έκανε απεγνωσμένες προσπάθειες να σωθεί και να σώσει και τον υπόλοιπο στρατό του. Μάταια όμως. Ο πόλεμος είχε κριθεί υπέρ των Ελλήνων. Ο Βρέννος αυτοκτόνησε απ’ τη ντροπή του και απ’ τους Γαλάτες δεν σώθηκε ούτε ένας. Οι Έλληνες νίκησαν. Η Ελλάδα σώθηκε. Λείψανα από τη φονικότατη εκείνη μάχη του 279 π.Χ. υπάρχουν ακόμη και σήμερα. Απειράριθμα θρυμματισμένα κόκκαλα βρίσκονται σκορπισμένα στο έδαφος, απ’ τα οποία η τοποθεσία ονομάζεται ΚΟΚΚΑΛΙΑ. Παλαιότερα, που στην περιοχή καλλιεργούσαν οι Κρικελλιώτες σίκαλη, το υνί έφερνε στην επιφάνεια και τεμάχια από διάφορα εξαρτήματα και όπλα.

ΜΗΤΡΩΟ ΑΡΡΕΝΩΝ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ

Από το “Μητρώο Αρρένων” (γενεαλογικό δένδρο) του αείμνηστου Δημητρίου Νιούζου, που δημοσιεύουμε σε συνέχειες:

Σγάγιας	Αθαν.	Κων. Αν/γός	1855
»	Αντ.	Ι.	1859
»	Γεώργ.	Κων.	1863
»	Σπυρ.	Κων.	1865
»	Δημ.	Κων.	1870
»	»	Ιωαν.	1876
»	Κων.	Αθαν. Αξιωμ	1890
»	Ιωαν.	»	1893
»	Αθαν.	Δημ.	1898
»	Αποστ. Αντ.		1899
»	Κων.	Δημ.	1902
»	Ηλίας	Αθ.	1903
»	Ιωάν.	Δημ.	1904
»	Γεώρ.	Αθ.	1908
Σκεπαρνιάς	Νικ.		
»	Χρ.	Νικ.	1876
»	Λεων.	»	1879
»	Βασιλ.	Χρ.	1919
»	Νικ.	Λεων.	1919

Νεχωρίτης Εύζωνας από τις ΗΠΑ Ανδρέας Χολέβας

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
σκεία, πολιτισμό, το μόνο μέσο για να μην χάσουν αυτή την Ελληνική «ταυτότητα», αλλά και συνδετικός κρίκος για να υπάρχει κοινωνία μεταξύ τους είναι η παράδοση. Και ειδικότερα, η προσκόλληση στα ήθη και έθιμα που «κουβαλούν» από τον τόπο καταγωγή τους, ή

Ανδρέας Αθ. Χολέβας

που έχουν κληρονομήσει από τους προγόνους τους.

Απτή απόδειξη αυτής της διαπίστωσης αποτελεί και το υπερβατικό παράδειγμα του συμπατριώτη μας Νεχωρίτη στην καταγωγή **Ανδρέα Αθ. Χολέβα** που ήρθε από τις Η.Π.Α. όπου ζει για να υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία στην Ελλάδα.

Ο Ανδρέας είναι ο δεύτερος γιός της οικογένειας του συγχωριανού μας Αθανασίου Γ. Χολέβα. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αμερική όπου είχε μεταναστεύσει ο πατέρας του σε μικρή ηλικία στο Harrisburg Pennsylvania. Ο Ανδρέας, μεγάλωσε στην Αμερικανική κοινωνία, τελείωσε το σχολείο και εργάζεται κοντά στον πατέρα του. Ωστόσο, οι διηγήσεις από τον πατέρα του και την εκεί Ελληνική/ Νεχωρίτικη παροικία για την Ελλάδα, το χωριό, τους ανθρώπους και ιδιαίτερα τον παππού του – που δεν γνώρισε – αλλά και γενικότερα τα ακούσματα από την Ελλάδα, τον γέμισαν γνήσια αγάπη για τον τόπο καταγωγής του και τις παραδόσεις του και σεβασμό απέναντι στους προγόνους του.

Αυτό όμως που τον παρακίνησε ιδιαίτερα ώστε να πάρει την απόφαση να υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία στον Ελληνικό Στρατό (αν και Αμερικανός πολίτης) ήταν η υπερφάνεια που ένιωθε για τον

παππού του Γεώργιο Χολέβα από το Νεχώρι που υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία στο Σώμα Ευζώνων. Έτσι, όταν ήρθε ο καιρός, επιδίωξε και ο ίδιος να υπηρετήσει στους Εύζωνες για να τιμήσει τον παππού του και την Ελλάδα. Και τα κατάφερε! Σήμερα πραγματοποιεί την επιθυμία του υπηρετώντας στην Προεδρική Φρουρά. Τον βλέπουμε συχνά να φυλάει σκοπός στο μνημείο του άγνωστου στρατιώτη μπροστά από το κτίριο της Βουλής των Ελλήνων, να συμμετέχει σε τιμητικά αγήματα, κλπ, ενώ χαίρει μεγάλης εκτίμησης.

Όταν συναντήσαμε τον Ανδρέα και τον ρωτήσαμε για αυτή του την απόφαση καθώς δεν ήταν υποχρεωτικό για αυτόν να υπηρετήσει στην Ελλάδα, μας είπε:

«Νιώθω περηφάνια που υπηρετώ τη στρατιωτική μου θητεία στην Ελλάδα ως επίλεκτος στρατιώτης του Ελληνικού στρατού και μάλιστα στο σώμα Ευζώνων, Προεδρική Φρουρά, που υπηρέτησε και ο παππούς μου. Έμαθα Ελληνικά από τους γονείς μου, στο Ελληνικό Σχολείο της Εκκλησίας Harrisburg, συμμετείχα σε Ελληνικές εκδηλώσεις και κυρίως του Συλλόγου μας. Έχω ακούσει αρκετές ιστορίες για την Ελλάδα, τον παππού μου, το χωριό. Καμαρώνω και αισθάνομαι πως με ακούει ο παππούς όταν χτυπάει το τσαρούχι με τις πρόκες κάτω».

Συγχαρητήρια Ανδρέα, είναι δική μας τιμή που ήρθες να υπηρετήσεις στην Ελλάδα, μας κάνεις υπερήφανους.

Ευχόμαστε, το συγκινητικό παράδειγμα του Ανδρέα να εμπνέει τους συγχωριανούς μας, μικρούς και «μεγάλους», ώστε να διατηρηθεί άσβεστη η φλόγα της αγάπης για τον κοινό τόπο καταγωγής μας με την ιστορία, τις παραδόσεις και τους ανθρώπους του, δηλαδή με όλα τα στοιχεία που μας ενώνουν ανεξάρτητα αν ζούμε διάσπαρτοι γεωγραφικά. Αυτός άλλωστε είναι και ο κύριος σκοπός των Συλλόγων μας Ελλάδας και Αμερικής και μέσα από τη δράση τους ελπίζουμε να ευαισθητοποιούνται και να παρακινούνται οι νεότεροι ώστε να υπάρχει συνέχεια.

ΧΑΡΙΣΜΕΝΟ ΣΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ ΕΥΖΩΝΟΥΣ

Μέρες του Σαράντα, κάπου στο Μέτωπο. Ένας λοχαγός φωνάζει σ' έναν τσολιά:

- Ε, ψίτ στρατιώτη, έλα εδώ.
Ο τσολιάς κάνει πως δεν ακούει.

Ο λοχαγός ξαναφωνάζει:
- Ε, ψίτ στρατιώτη, έλα εδώ.
Ο τσολιάς αδιαφορεί. Ο λοχαγός φωνάζει για τρίτη φορά:
- Στρατιώτη, είπα. Έλα εδώ.
Εού εκεί ο ψηλός ο τσολιάς, δεν ακούει;

- Κυρ λοχαγέ, πες τσουλιά να καταλάβου, τι μ' λές στρατιώτ';
- Μα παιδί μου, κι ο τσολιάς στρατιώτης είναι. Λουπόν τι στρατιώτης, τι τσολιάς το ίδιο δεν είναι;
- Άμ δεν είναι του ίδιου, κυρ λοχαγέ, κι να μι σ' μπαθάς. Κι ου αϊτός π'λι είνι. Αλλά δεν τουν λένι π'λί, τουν λένι αϊτό.
Κόκκαλο ο λοχαγός. Δ.Φ.
Από το φύλλο «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» 13/1980

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΑ ΠΛΑΤΑΝΙΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
σύμφωνα με πληροφoρία της «ε», επιβεβαιώθηκε στο τέλος της προηγούμενης εβδομάδας. Η «ε» σήμερα αναδεικνύει το θέμα, δείχνει το μονόδρομο για την κοπή του συγκεκριμένου δέντρου, και κρούει τον κώδωνα μέσω του Δασάρχη Ναυπάκτου Γιώργου Ράπτη για το πόσο σοβαρό είναι το θέμα, το οποίο στην ορεινή Ναυπακτία έχει πάρει διαστάσεις, και που μπορεί εάν όλοι μας δεν επιδείξουμε προσοχή να καταστρέψει την εικόνα των παραλιών της πόλης.

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ:

Το πλέον εμφανές σύμπτωμα είναι ο ξαφνικός μαρασμός ενός τμήματος της κόμης. Αυτό εμφανίζεται συνήθως την άνοιξη και το καλοκαίρι, που οι ανάγκες του φυτού σε νερό είναι αυξημένες. Τα φύλλα κιτρινίζουν πρόωρα και μαραίνονται, έτσι μπορούν να διακριθούν από τα γειτονικά υγιή φύλλα. Πολύ συχνά την άνοιξη ένας κλάδος ή ολόκληρο το δένδρο μπορεί να μην αναβλαστήσει καθόλου, ή οι νέοι σφραλμοί ξαφνικά μαραίνονται και νεκρώνονται πριν ακόμη αναπτυχθούν.

ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ:

Ο μύκητας εισβάλλει στο δένδρο από πληγές στα κλαδιά, τον κορμό ή τις ρίζες. Η διάδοση της ασθένειας γίνεται με ανθρώπινες δραστηριότητες, όπως είναι τα δημόσια έργα, ενώ συχνή είναι η διάδοση του παθογόνου με εργαλεία κοπής και κλάδευσης των δέντρων που έχουν χρησιμοποιηθεί σε προσβεβλημένα δέντρα και στη συνέχεια χρησιμοποιούνται σε υγιή.

ΜΕΤΡΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ
Μέχρι στιγμής δεν υπάρχει φάρμακο ή ίαση για την ασθένεια αυτή. Ο μόνος τρόπος

για να διατηρήσουμε τα πλατάνια μας είναι η πρόληψη.

Για τον λόγο αυτό εφιστούμε την προσοχή σε όλους τους πολίτες, καταστηματάρχες, εκπροσώπους τοπικών κοινοτήτων.

Ο καλύτερος τρόπος να προλάβουμε την ασθένεια είναι η αποφυγή παρεμβάσεων. Δηλαδή να αποφύγουμε την υλοτομία, κλάδευση και την με οιονδήποτε τρόπο πλήγωση των δέντρων πλατάνου. Να αποφύγουμε την είσοδο μηχανημάτων και τις πάσης φύσεως χωματουργικές εργασίες σε περιοχές που φύονται πλατάνια.

Στην περίπτωση που δεν μπορεί να αποφευχθεί η παρέμβαση, πρέπει οπωσδήποτε να έχει γίνει νωρίτερα απολύμανση των εργαλείων ή/και μηχανημάτων που ενδέχεται να πληγώσουν τα πλατάνια. Εκσκαπτικά μηχανήματα που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν σε περιοχές με πλατάνια θα πρέπει να πλένονται με επιμέλεια και να απολυμαίνονται. Επίσης, όλα τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται σε πλατάνια πρέπει να απολυμαίνονται πριν και μετά τη χρήση τους. Ο καθαρισμός και η απολύμανση των εργαλείων και μηχανημάτων πριν και μετά τις εργασίες σε περιοχές με πλατάνια πρέπει να είναι σχολαστικός, γιατί μικρή ποσότητα μολύσματος αρκεί για να μεταφερθεί η αρρώστια.

Κάθε παρέμβαση σε πλατάνι θα πρέπει να γίνεται με την άδεια της Δασικής Υπηρεσίας.

Το πλατάνι είναι ένα πολύτιμο δασοπονικό είδος, από τα πλέον χαρακτηριστικά δέντρα του Δήμου μας και πρέπει να λάβουμε κάθε μέτρο ώστε να μην μεταφέρουμε την αρρώστια σε υγιή δέντρα

πλατάνου.

Για σχετικές πληροφορίες, μπορείτε να απευθύνεστε στα κατά τόπους Δασαρχεία, στη ΔΑΟΚ της Περιφερειακής Ενότητας, καθώς και στο Τμήμα Πρασίνου του Δήμου (Π.Ε.Ο. Ν/κτου-Αντιρρίου & Βαρελά Παλαιοπαναγιά, Τηλ. 26343-61216)).

Ευχαριστήριο

Στις 30/4/2020 παραμονή της Πρωτομαγιάς ο Πάνος Κοτρώτσος και ο Βασίλης Κωστούλας, μας διασκέδασαν μέσω face book (από κάμερες) και τους ευχαριστούμε.

Με την ευκαιρία δημοσιεύουμε το παρακάτω Δημοτικό τραγούδι:

*Νύχτωσ 'ο ξένος νύχτωσε
σ' ένα κονιαροχώρι
Σαράντα γύρους το 'φερε
και μέσα δεν τον βάζουν.
Και μια κοντή μελαχρινή
Γυρίζει και του λέει.
- Τι να σου κάνω, ξένη μου,
Που 'χω κακούς γειτόνους;
Δίχως να δούνε μαρτυρούν
δίχως ν' ακούσουν λένε.*

ΠΑΣΧΑ ΜΕ ΚΟΡΩΝΟΪΟ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

του χωριού μας Γλυκερία Καλαθά με ανάρτησή της στο διαδίκτυο έγραφε για τους διαδικτυακούς φίλους της:

«Δεν θυμήθηκα στα 33 χρόνια που έχω αυτό το μαγαζί τέτοια εικόνα από την πηλατιά του χωριού μας για μεγάλο Σάββατο να μην ακούς φωνές, να μην υπάρχει άνθρωπος, τραπέζια, καρέκλες, αυτοκίνητα ... είναι πολύ ησυχαστικό αυτό που ζούμε όλοι. Ας ελπίσουμε πως θα περάσει σύντομα και να μην ξαναζήσουμε τέτοιες καταστάσεις..Αυτές τις φωτογραφίες τις έβγαλα από 11 μέχρι 12 το μεσημέρι Εμείς που είμαστε εδώ πάμε στην πηλατιά μας και αντικρίζουμε αυτή την εικόνα, σε πιάνει το παράπονο.»

Του χρόνου ευχόμαστε και ελπίζουμε να μας βοηθήσει η Παναγιά μας να γιορτάσουμε όλοι μαζί. Να κάνουμε την περιφορά του επιταφίου, να ανάψουμε τις λαμπάδες μας, να ψάλουμε το ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ να ψήσουμε τον οβελία, να πάρμε στην ΑΓΑΠΗ και να χορέψουμε στην πλατεία όλοι μαζί «ΑΜΗΝ».